

Farní občasník

Zpravodaj farního společenství v Otrokovicích

Číslo 6, ročník XXII
Neděle 30. října 2011

Z obsahu čísla

- < Bohoslovci z Prešova
- < Řeckokatolická farnost Otrokovice
- < Společenství chlapů
- < Vytvrvejte a pleťte dál
- < Poděkování vedoucím
- < Trochu jiné nádobí
- < Proč se starám o Tygřiky
- < Slovo rodičům
- < Farní zprávy
- < Čemu dáme přednost
- < Charita slaví dvacet let
- < Letní táborová škola Polana
- < Florbalový turnaj ministrantů
- < Zájezd pěveckého sboru
- < Holanďané v Otrokovicích
- < Noční výsadek
- < Vtipy a kvízy pro děti
- < Misijní neděle

O vděčnosti

Nedávno jsem se setkal s člověkem, který byl v hluboké krizi. Jeho máma před půl rokem zápasila s vážnou nemocí a on se o ni intenzivně staral. Byl hodně unavený, a tak si naplánoval krátkou dovolenou. Během této doby se stalo, že se stav mámy zhoršil a byla hospitalizována. Jelikož věděla, jak moc je její pečovatel unavený, zakázala dát mu vědět, co se děje.

Stalo se však, že zemřela. Její syn se nemohl smířit s tím, že se s ní nerozloučil, že jí neřekl vše podstatné, co v sobě nosil. Hodně jsme o tom hovořili a já jsem mu navrhl, aby zkusil napsat dopis, ve kterém by vyjádřil vše, co mámě nestihl sdělit. Za nějaký čas přišel s dopisem. V něm si urovnal vše, co potřeboval. Byla tam slova vděčnosti, ale i staré nevyřešené věci. Bavili jsme se o obsahu dopisu, dále s ním pracovali a přemýšleli jsme, jak máme dopis „odevzdat“... Spolu s velkou pomocí Boží je nyní tento člověk spokojený a ví, že mohl mámě sdělit, co potřeboval.

Tento příběh (fakta jsem záměrně změnil, ale ponechal jsem jeho smysl) nám ukazuje na jednu podstatnou věc: **mít čas druhým sdělit, co je pro nás důležité** – zvláště když se jedná o slova lásky, odpuštění a vděčnosti. Možná, že právě nyní, kdy vzpomínáme na naše zemřelé, máme příležitost se zastavit a uvědomit si, za co jsme našim nejbližším vděční.

Pokud budete chtít, můžete si vyzkoušet tuto věc: v klidné chvíli se posadte a zadívejte se na svou ruku. Ke každému z prstů vyberte člověka, který je pro vás důležitý, a uvědomte si, za co byste mu v životě poděkovali, za co jste mu vděční. Budete-li chtít, můžete mu to říct. Těm, co žijí, to můžete říct přímo nebo napsat. Těm, co jsou již na věčnosti „ukrytí v Bohu“, to můžete sdělit např. skrze modlitbu, ve které tyto věci odevzdáte. Protože v Bohu jsme všichni tajemně a hluboce spojeni. n

Dan Žákovský

Návšteva řeckokatolíků z Prešova

Ve dneh 7.-9. října 2011 hostila naše farnosť bohoslovce z Řeckokatolíckého kněžského semináře blahoslaveného Petra Pavla Gojdiča v Prešove. Píňnášíme rozhovor s představenými semináře, prefektem o. Markem Belejem (MB) a spirituáľem Janem Karasem (JK).

Můžete nám představit řeckokatolíckou církev na Slovensku?

MB: Gréckokatolícka cirkev je druhá najväčšia na Slovensku. Väčšinová je cirkev rímskokatolícka. Žijeme v zmiešanom území spolu s rímskymi katolíckmi, čo je aj veľmi dobré pre vzájomné obohacovanie. Svätý otec Ján Pavol II., keď bol v Prešove, tak povedal, že je dobre, že cirkev na Slovensku dýcha oboma stranami pľúc, že to tak má byť.

Naša cirkev zažíva teraz rozkvet. V päťdesiatych rokoch minulého storočia bola násilne zlikvidovaná, nemali sme ani biskupa, ale od roku 1968 sme dosť pokročili dopredu. Svätý otec nám pred nedávnom udelil aj titul arcibiskupstva a metropólie, vymenoval otca Jána Babjaka za metropolitu a arcibiskupa prešovského. Tiež z jedného veľkého biskupstva, do ktorého patrilo celé Slovensko spolu s Čechmi, vznikli štyri nové celky: prešovské arcibiskupstvo, košické biskup-

stvo, bratislavské biskupstvo a Čechy.

Doménou řeckokatolícké cirkve je ale východní Slovensko, tedy váš kraj. Je to tak?

Samozrejme. Väčšina gréckokatolíkov je zhromaždená na území východného Slovenska.

V čem je řeckokatolícká cirkev odlišná od rímskokatolícké?

MB: Predovšetkým rítom, duchovnosťou, oblečením kňaza, liturgickým obradom. Výnimočné u nás je, a každý si toho hneď všimne, že niektorí naši kňazi sú ženatí. Biskup môže vysvätiť ženatého muža za kňaza. Samozrejme, že slobodný kňaz už je viazaný celibátom, už sa ženiť nemôže. Máme aj ženatých kňazov, aj slobodných, ktorí sa rozhodli takýmto smerom kráčať za Kristom.

Čím se inspirujete vy jako řeckokatolíci u rímskokatolícké cirkve?

MB: Je toho veľmi veľa. Ja osobne obdivujem, ako si vedia všetko vo farnosti krásne zorganizovať a že im to všetko funguje. Rozložia všetky úlohy veriacim. U nás to po väčšine zostáva na kňaza, mnoho vecí musí robiť sám.

A z čeho bychom si my, rímskokatolíci, mohli vzít príklad od vás?

MB: Svätý apoštol Pavol hovorí, keď sa

mám chváliť, tak iba svojimi slabosťami.

Váš seminár byl v Prešově po převratu obnovený...

MB: Áno, dovtedy sme mali na Slovensku iba jeden spoločný seminár v Bratislave.

Kolik teď máte bohoslovců?

JK: Teraz máme 66 bohoslovcov, 13 semináristov je na pastoračnej praxi a máme ešte dvoch absolventov, čo skončili štúdium a prišli na polrok, rok do seminára. Potom sa dajú vysvätiť.

Zde bohoslovců ubývá, jak je to u vás?

MB: Chvála Bohu, máme zatiaľ bohoslovcov dosť. Máme silný prvý ročník, je ich 23, ostatné ročníky sa nedajú s ním porovnať, v niektorom sú šiesti, v niektorom dvanašti. Naša cirkev stále rastie a rozvíja sa. V cirkvi sa stále striedali rozkvet, úpadok, prenasledovanie, stále to takto v cirkevných dejinách ide dokola. Naša cirkev zažila prenasledovanie počas komunizmu, a po prevrate prišiel rozmach, rozkvet, sme v plnej sile. Niekedy sme mali kňazov iba po farnostiach, boli zaťaženi mnohými funkciami, prednášali na fakulte, teraz už otec arcibiskup má dosť kňazov na to, aby ich mohol vyčleňovať pre rôzne druhy pastoraácií.

JK: Napr. pastoračia Rómov, máme kňazov, ktorí pôsobia v streduku pre Rómov. Máme pastoračné centrum pre mládež, tam sú dvaja kňazi, dávajú tam duchovné cvičenia, robia víkendové duchovné obno-

vy. Dvaja kňazi pôsobia v Centre pre rodinu, kde majú predmanželské a manželské duchovné cvičenia, duchovné obnovy, rôzne kurzy.

Na Velehradě jste se zúčastnili setkání bohoslovců Čech, Moravy a Slovenska. Co pro vás znamená Velehrad?

JK: Pre nás gréckokatolíkov znamená veľa. Ja som študoval na katolíckej fakulte v Bratislave pred mnohými rokmi a keď som dnes na Velehrade počúval, tak som znovu prežíval tých päť rokov štúdia v seminári, znovu som si obnovoval svätú omšu a znovu som vošiel do Božieho tajomstva. A druhá vec: sv. Cyril a Metod, to sú patróni Európy, ale aj patróni nás gréckokatolíkov. Priniesli nám staroslovienskú reč a my z toho na východe žijeme. Staroslovenčina nás veľmi obohacuje. Sú to nielen vaši, ale aj naši patróni. ▢

*S představenými semináře hovořil
Pavel Ludvík*

Otčenáš v církevní slovanštině

Při mši sv. v neděli 9. října nám bohoslovci z řeckokatolického semináře zazpívali Otčenáš v církevně slovanském jazyce.

Ótče náš, íže jesi na nebesích,
da svjatítsja ímja Tvoje,
da přijídet cárstvije Tvoje,
da býdet vůľa Tvoja, jáko na nebesi i na zemli,
chlíb náš nasúščnýj dážd' nám dnés:
i ostáva nám dólhi náša,
jákože i my ostavl'ajem dolžnikóm nášim:
i nevedi nás vo iskušénije:
no izbáví nás ot lukávaho.

Řeckokatolická farnost v Otrokovicích

Vydáme-li se na cestu historií Moravy a dorazíme-li až k úsvitu dějin této země, pak zjistíme, že Velká Morava, jejíž jádro tvořila dnešní Morava se současným západním Slovenskem zabraným v 10. století kočovnými Maďary, byla prvním slovanským státním útvarem v historii všech slovanských národů. Tento stát měl nejen vlastní správní, ale už i církevní strukturu. Stalo se tak díky úsilí osvíceného vladaře Rostislava, který se svou diplomacií postaral o to, aby měla Morava svého církevního představitele a v pořadí prvního arcibiskupa, a tím se stal sv. Metoděj, starší bratr sv. Cyrila - filosofa.

Cyrlometodějská tradice, která přežila staletí, je živá i v dnešních dnech, zejména pro nás, kteří jsme se narodili a žijeme v kraji bývalého hlavního města Moravy, Velihradu. Navazuje na apoštolskou činnost svatých bratří řeckého původu Cyrila a Metoděje ze Soluně, která byla jedním z významných měst Byzantské říše. Pod jejich vedením a jejich zásluhou byly bohoslužebné texty přeloženy z řečtiny do slovanštiny v jejich době užívané, která nebyla přímo moravským jazykem, ale Moravané jí dobře rozuměli. Texty přeložené sv. Cyrilem a Metodějem do slovanštiny byly už v té době schváleny římským papežem. Současný název tohoto jazyka je staroslověnština.

Řeckokatolická církev, která je právem nositelkou této tradice, slouží bohoslužby byzantsko-slovanského obřadu na památku sv. bratří Cyrila a Metoděje, které chová ve velké úctě, především ve staroslověnštině, ale může být sloužena i v národním jazyce.

Řeckokatolická církev není pravoslavná, jak se někdo mylně domnívá. Je na rozdíl od pravoslavné věroučně jednotná s římskokatolickou církví. Pravoslavná církev se hlásí rovněž k cyrilometodějské tradici, ale není v jednotě se Svatým stolicem. Vznikla po rozkolu s římskokatolickou církví v roce 1054.

Zkráceně se někdy u nás používají výrazy jako např. bohoslužba východního nebo západního obřadu. Bohoslužby východního byzantsko-slovanského obřadu byly v katolické církvi od roku 1950 komunistickým režimem zakázány. Málokdo si dnes vzpomene, že se každodenně, až do tohoto zákazu, sloužila v kapli Cyrilce na Velehradě svatá liturgie sv. Jana Zlatoústého. Činnost řeckokatolické církve byla plně obnovena až po pádu totality v roce 1989.

Řeckokatolická farnost při kostele sv. Michaela archanděla v Otrokovicích byla zřízena se souhlasem římskokatolické církve počátkem roku 2009. Administrátorem farnosti je o. Mgr. Ing. Adolf Jiří Pleskač. Svatá liturgie se zde slouží ve staroslověnštině od začátku září každou neděli v měsíci.

Podmínky pro účast na bohoslužbách jak západního tak i východního obřadu jsou shodné a mají stejnou platnost, a proto je mohou vzájemně a bez překážky navštěvovat věřící obou obřadů. Příznivci cyrilometodějské tradice, kteří mají zájem seznámit se s východním obřadem, mají příležitost navštívit svatou liturgii sv. Jana Zlatoústého v kostele sv. Michaela archanděla v Otrokovicích v neděli v 9.00 hodin.

Více najdete na webových stránkách: <http://reckokatolici-otrokovice.webnode.cz>

*Miroslav Pernička
jáhen řeckokatolické církve*

Proč potřebuji chlapské společenství

Zanedlouho uplyne téměř rok od našeho pokusu založit v Otrokovicích společenství chlapů, které by bylo založené na křesťanských základech a čerpalo z myšlenek františkánského kněze Richarda Rohra.

Co nás k tomu vedlo?

▫ Zážitek z netradičního duchovního cvičení s názvem MRÖP – Rituál přechodu do zralé dospělosti nám zásadním způsobem změnil život.

▫ A pak jsme zažili sílu a hloubku mužského nezištného přátelství, spojení v modlitbě a toužili jsme je zažívat pravidelně, často a nejlépe u nás doma v Otrokovicích.

Co jsme pro založení chlapského společenství udělali?

▫ Byli jsme za otcem Josefem, abychom se domluvili na termínu a také, aby věděl, co se bude pod kostelem dít. Část setkání tvoří bubnování, což se může neinformovanému člověku zdát hodně neobvyklé.

▫ Navštívili jsme chlapská společenství v Brně, Olomouci a Pavlovicích u Přerova, abychom nasáli atmosféru, sbírali zkušenosti a radili se o programu.

▫ Snažili jsme se kontaktovat a pozvat blízko bydlicí chlapy, kteří stejně jako my prošli proměnou s názvem MRÖP.

▫ Napsal jsem článek do FOMu, kde jsem pozval otrokovické chlapy.

A jak dopadlo první setkání?

▫ Sešlo se nás jedenáct, z toho pět z Otrokovic, všichni plni očekávání, co se bude dít.

▫ Trochu rozpaků přineslo bubnování. Tento úvod ale vždy do programu patří, slouží ke ztišení, vyprázdnění hlavy a navození následného ticha.

▫ Po čase věnovaném sdílení nastává asi nejdůležitější část večera: Hledání programu pro společné setkávání. To jsme stejně nedorušili a hledali i na příštích setkáních.

▫ Závěrem večera byla společná modlitba.

A jak to vypadá po roce?

▫ Schází se nás průměrně osm až deset. Paradoxně z Otrokovic jen dva, občas přijde otec Josef. Jezdí za námi chlapi z Tlumačova, Napajedel, Kroměříže, Starého Města, Uherského Brodu, Bystřice pod Hostýnem, Zlína...

▫ Začínáme bubnováním, které nám pomáhá ztišit se.

▫ V čase sdílení se dělíme o svoje starosti, radosti, touhy, bolesti.

▫ Jako program už půl roku probíráme knihu od Richarda Rohra – Stát se moudrým mužem. Silně se nás dotýkají témata o hledání Boha, sebe sama, penězích, otcovství...

▫ Pokud si někdo z nás téma připraví a nabídne k přemýšlení a do následné mnohdy bouřlivé diskuze pár otázek, které z daného tématu vyplynou.

▫ Závěrem vždy vytvoříme kruh, chytíme se za ramena, modlíme se a zakoušíme sílu chlapského přátelství solidarity a hlavně Boha, který je uprostřed nás.

A proč to vlastně píšu?

▫ Mnoho let jsem věděl, že existuje chlapská spiritualita, byl jsem na ni zván a nikdy nepřišel. Nechtělo se mi, neměl jsem čas a hlavně jsem nevěřil, že by mi to něco dalo.

▫ Až jsem to před dvěma lety zkusil a dnes jen lituji, že jsem tajemství mužské spirituality neobjevil dříve.

▫ Chci Vás, chlapi, pozvat. Chci pozvat Vás, kteří hledáte. Kterí hledáte pokoj a současně sílu v dnešním nepokojném a křehkém a mnohdy zmateném světě.

▫ Chci pozvat Vás, kteří jste nespokojeni se sebou, kteří hledáte pevný a radostný vztah k Bohu.

▫ Scházíme se každé druhé úterý večer v osm hodin v sále pod kostelem. Další setkání jsou 1.11., 15.11, 29.11. ▫

Petr Staněk, tel. 606 700 461

Vytrvejte a pletě dál

Již několik let se ve Farním občasníku objevuje rubrika Pleteme pro malomocné. Krátké zprávy do ní pravidelně a neúnavně dodává paní Marie Šmiková, která je v naší farnosti i jednou z hlavních organizátorek této činnosti.

Paní Šmiková, kdy se začalo v Otrokovicích plet?

Pletení ob vazů začalo asi před 11 lety v Kyjově. V tamním kostele se objevil leták Pomoc malomocným od Společnosti sv. Vincence z Pauly. Myšlenky se ujalo občanské sdružení Omega Plus a jeho vedoucí pan Výteta. Tři kyjovské ženy tehdy s ob vazy začaly. Dnes toto sdružení organizuje pletení na mnoha místech, zajišťuje přízi, sbírá hotové ob vazy a posílá je potřebným.

A jak se tato myšlenka dostala k nám?

Forma takové pomoci trpícím se zalíbila o. arcibiskupu Graubnerovi, jezdil tehdy po farnostech a usiloval, aby se pletení rozběhlo ve velkém. Ve Zlíně se tehdy uskutěčnila Přehlídka laických činností ve farnostech. Byla jsme se tam podívat a viděla jsem, jak ženy z Kyjova pletly ob vazy, jedna k tomu vyprávěla a tam mě to zaujalo. Ta myšlenka mě dlouho zaměstnávala. Vzala jsem si klubko příze Sněhurky a zkusila jsem si jeden ob vaz uplést. Šlo to.

A jak jste sháněla další pletařky?

Nejprve jsem to nabízela důchodkyním na Senioru. Myslela jsem si, že nemají co dělat, ale nic. Také na Charitě jsem nepořídila. Až pak jsem navštívila farní společenství seniorů a tam jsem zažila první úspěch. To bylo v roce 2006. Pozvala jsem pana Výtetu k o. Josefovi, domluvili jsme se na podmínkách a začali jsme. Po čase mi pomohla i paní Knapková, mohly jsme přízi a ob vazy přesunout do farní knihovny.

V kolika jste tehdy začínali?

Na podzim 2006 nás bylo asi 10. Do konce roku 2006 jsme nakoupily bavlnu za 1 055

Kč, poslaly 234 kusů ob vazů a Společnosti sv. Vincence z Pauly jsme odeslaly 1 000 Kč.

K čemu ty ob vazy vlastně slouží?

Jsou určeny pro leprosária, kde se léčí malomocenství. Posílají se do Afriky, Nepálu, Indie. Nemocní jsou tam separováni od okolí a jsou prý neobyčejně šťastní, když zásilka přijde. Mají radost, že na ně někdo ve světě myslí. Ob vazy nejsou na rány. Nemocní mají na postižených místech sterilní ob vazy a ty naše je překrývají jako ochrana.

Proč se pletou ručně, nebylo by to rychlejší na strojích?

Zkoušelo se to na pletacích stojících, ale nedá se to, ty ob vazy jsou méně pružné. Musí se to ručně.

Jak se to plete? Zvládne to každý?

Vezmete bavlněnou přízi světlé barvy, ne umělou, nahodí se 30 ok na dráty tloušťky 2,5 a pak pletete hladce, až má ob vaz délku 1,5 m.

Kolik lidí se tím u nás zabývá?

V Otrokovicích je nás celkem 17. Pak jsou malé skupinky v Kvítkovicích a v DPS Pohořelice, kde to organizuje p. Horáková. Máme také dvě externí pletařky, jedna od slovenského Ružomberka a druhá je ze Sudoměřic. Ob vazy nám posílají sem. Převážně se tomu věnují seniorky, ale jsou mezi nimi i ženy středního věku. Nejvíce ob vazů upleteme v zimě, kdy se tak bavíme u televize.

Plete se i v okolí?

Sdružení Omega zajišťuje pletení celkem v 72 místech v ČR, tam všude posílají přízi. Nejvíce míst mají v diecézi olomoucké a brněnské, pak také ostravsko-opavské, českobudějovické a litoměřické. Jsou ale i jiné organizace, které pletení organizují.

Jak je organizovaný sběr ob vazů?

Sdružení Omega nám dodává přízi, je to vždy velké přádeno a udělá se z něho asi 10 ob vazů. Já většinou to přádeno rozděl-

lím na čtyři menší klubka, aby to ženám rychleji ubývalo. Až máme kolem 200 ob vazů, zavolám panu Výletovi, on se tu staví a odveze si je. Současně přiveze i nová přadena.

Víte, co s tím dělají dál?

V Kyjově obvazy soustřeďují a skládají do krabic po 350 kusech. V roce 2010 odeslali do 18 leprosárií celkem 69 balíků s obvazy a spotřebovali celkem 812 kg příze.

Kdo to všechno platí?

Příze se platí z darů samotných pletařek a pak z různých malých příspěvků dárců. Moc nám také pomohla vánoční sbírka u jesliček v roce 2009. Velké přadení stojí 70 Kč. Když přijede pan Výleta, musíme mu příze zaplatit a ještě mu dáváme na odvoz. Za zaslání balíků do zahraničí přispívají také diecézní charity, krajské úřady a město Kyjov.

Kdyby se tedy někdo chtěl k pletení ob vazů připojit, co má udělat?

Ať přijde v neděli nebo ve středu po mších do farní knihovny, tam dostane návod i přízi a může i předat finanční dar.

Občas nám napíšete o Dopletné. Můžete nás s ní seznámit?

Je to akce, na které občanské sdružení Omega děkuje svým pletačkám. Svolají nás z celé republiky do Přerova, tam je dobré spojení. Sejdeme se tam, zajistí živou hudbu. Hrávají nám folklorní soubory ze Slovácka, Pavel Novák aj. Na první Dopletnou v roce 2008 přijel i o. arcibiskup Jan Graubner. Byl tam tehdy i Jiří Holý, zřizovatel sdružení Likvidace lepry a sestra Veronika Fojtíková, která pomáhala v leprosáriích. V roce 2009 nám poděkoval o. biskup Josef Hrdlička, v roce 2010 mezi nás přijel generální vikář P. Josef Nuzík.

A jaká byla Dopletná letos?

Nezúčastnila jsem se jí, ale byl tam o. Vojtěch Šíma a naše ženy dovezly tuto jeho myšlenku: *Vše, co děláte, má dalekosáhlý dopad na psychiku nemocných. Nevíte, kdo ten ob vaz dostane, ale pomáháte mu v utrpení. Vytrvejte a plet'te dál.*

Co byste chtěla vyřídit čtenářkám a čtenářům FOMu?

Moc všem děkujeme za přízeň, kterou nám projevují, a za finanční prostředky. Vyříďte jim také, že se za všechny dárcce modlíme. ▢

Ptal se Pavel Ludvík

Poděkování vedoucím oddílů

S odchodem teplých letních dnů rádi s dětmi vzpomínáme na zážitky z prázdnin. Mezi oblíbená témata patří tábor. Ten letošní byl výjimečný stavbou nového tábořiště v Bánově, kde bylo nutno vybudovat zázemí pro samotné fungování tábora.

Toto náročné, namáhavé a záslužné dílo by však těžko vzniklo bez obětavosti a nezištného nasazení vedoucích oddílů, kteří se museli postarat nejenom o tu hmotnou stránku tábora, ale hlavně o náplň táborových dnů nejméně ve dvou variantách. V „suché“ a „mokré“. Ta letošní byla bohužel ta „mokrá“. Prostředí tábora se proměnilo během velmi krátkého času v „rýžovou plantáž“.

Za bezvadné zvládnutí všech obtíží, které provázely budování, přípravu progra-

mu a samotný chod tábora, v podmínkách, které byly letos opravdu náročné, bychom my, rodiče, chtěli ze srdce poděkovat všem vedoucím.

Chtěli bychom jim vyslovit dík za odpovědnost, kterou na sebe opět vzali, a hlavně za čas, který celé akci a hlavně našim dětem věnovali a věnují. Dále pak všem dobrým lidem, kteří s tímto dílem jakýmkoliv způsobem pomohli a pomáhají. ▢

Rafajovi, Ševečkoví, Ondřichovi, Divocí, Ballošovi, Zaoralovi, Honzíkovi, Ludvíkovi, Lörinczovi, Věrní

Trochu jiné nádobí...

Tentokrát bude řeč o předmětech, které bychom s trochou nadsázky mohli nazvat liturgickým nádobím. Asi už je vám jasné, že objektem našeho zájmu bude kalich a patena, ale i další liturgické předměty.

Dnes, když se řekne **patena**, si asi první vybavíme tácek, který drží ministranti pod ústy přijímajících, když se podává věřícím Tělo Páně. Pod pojmem patena v první řadě myslíme předmět, na kterém spočívá Tělo Páně během mešního kánonu, neboli eucharistické modlitby, kdy dochází k proměňování (řečeno teologicky: k transsubstanciaci, česky k předpodstatnění – z chleba a vína se stává Tělo a Krev Kristova, i když dále vypadají jako chléb a víno).

V tzv. tradiční mši, kterou si dříve narození živě pamatují, je zvykem proměňovat Tělo Páně na pateně, která má tvar kulatého tácku, do jehož středu se položí hostie pro kněze (pro věřící se tehdy proměňovalo Tělo Páně obvykle v ciboriu, o němž bude řeč níže).

Dnes se nejčastěji používá patena ve tvaru misky – proto se jí často říká obětní miska – a jsou na ní hostie pro lid i pro kněze. A patenou se také, jak bylo zmíněno výše, nazývá tácek používaný při svatém přijímání k zachycení drobků Těla Páně – tato patena je tedy kromě praktického významu výrazem naší víry, že v každém kousku proměněného chleba je přítomen celý Kristus.

Druhou důležitou nádobou je **kalich**, ve kterém spočívá víno, z něhož se při proměňování stává Krev Kristova. I když obvykle přijímáme jen pod způsobou chleba, přijímáme Krista celého – Krista s jeho tělem, krví, lidstvím i božstvím.

Kalich má být zahalen během bohoslužby slova látkou v liturgické barvě (kalichové vélu), které je tradiční a stále předepsanou pokrývkou kalicha před přípravou obětních darů. Kalichové vélu nás spojuje s východními liturgiemi, které nám jsou nej-

bližší, kde se tato látka nazývá aer či vozduch. Můžeme jej brát také jako určitou formu „půstu očí“ a projev úcty k nádobě zcela výhradně určené pro Krev Kristovu (proto dříve na kalich a patenu nemohl sáhnout nikdo, kromě svěceného služebníka, což v byzantské liturgii platí dodnes).

Zmínili jsme se o **ciboriu**: je to nádoba podobná kalichu, ale má víčko a slouží k uchovávání Těla Páně ve svatostánku pro nemocné a umírající a pro naše klanění se Pánu, stále pod podobou chleba přítomnému v našich svatostáncích. Ciborium bývá často zahaleno vyšíváním pláštíkem (vélem). V některé dny je Tělo Páně vystaveno k veřejné slavnostní účtě buď v ciboriu, nebo častěji v **monstranci**, která má podobu např. slunce nebo gotické vížky. Monstrance se užívají od 14. století. Když pak kněz nebo jáhen žehná Tělem Kristovým vystaveným v monstranci, bere si na znamení úcty velký zdobený pruh látky, který mu zahaluje ramena a ruce – jedná se také o vélu (jiné, než dvě výše jmenovaná véla).

Nádoby, které přicházejí do kontaktu s Tělem a Krví Krista, musí být z ušlechtilého materiálu, nejlépe z drahého kovu (hliněné a skleněné nádoby jsou naprosto nepřijatelné). U kalicha a pateny se vyžaduje, aby byly posvěcené svatým olejem nebo aspoň požehnané. Jsme-li si vědomi velikosti tajemství, které při mši slavíme, je nám jasné, že se toto vědomí musí promítnout také do krásy, vznešenosti a ušlechtilosti předmětů, které při bohoslužbě užíváme. Krásou bohoslužby a používáním ušlechtilých liturgických předmětů konáme podobně jako Marie, která pomazala Pánu nohy drahocenným olejem (srovnej Janovo evangelium 12, 1 – 8).

„Vezmu kalich spásy a budu vzývat Hospodinovo jméno.“ (Žalm 116,13)ⁿ

Štěpán Horký

Proč se starám o skupinu Tygříků

Loní to bylo 20 let, kdy jsem s vydatnou pomocí Josefa Janoty převzal skupinku malých ministrantů.

Co mne k tomu vedlo?

Kdysi jsem rád chodil do pionýra, kde nás vedli bývalí skauti. Pamatoval jsem si hry a radost na schůzkách, strašidelné zkoušky odvahy i vikendy na hájence kdesi u Rusa-vy. Měl jsem už dva syny a chtěl jsem je doprovázet na jejich cestě poznávání přírody, světa, Boha i hledání kamarádství. Líbily se mi výchovné metody Dona Bosca, jeho příklad a salesiánská spiritualita.

Jaký byl program?

Bývalo to na faře v sobotu dopoledne. Hráli jsme na kytaru, zpívali, hráli hry, četli napínavé příběhy. Připravovali jsme se na ministrantování, modlili se. Občas jsme vyrazili někam na víkend. Většinou jsme jeli někam na faru a tam prožívali klukovská dobrodružství. V létě jsme jeli na týdenní tábor. Tam se z nás stávali horolezci, jeskyňáři, hledači pokladů... Scházelo se nás pět až dvanáct.

Jak šel čas?

Měnilo se složení. Starší kluci odcházeli do oddílů větších kluků a malí přicházeli. Rád pozoruji dnes již dávno dospělé chlapy, jak se jim daří v životě. Změnil se čas schůzek. Postupně jsme se scházeli v pátek a nyní už několik let ve čtvrtek. Počet kluků se také měnil. Dnes se nás schází jenom šest. Měl jsem několik pomocníků. Nyní již několik let spoléhám na Tondu Hradila. Nemá moc času – studuje – ale na tábor s námi jezdí. Úžasný a přitom skromný, s kluky to umí jako málokdo. Místo na faře a školním hřišti se scházíme pod kostelem a na hřišti za kostelem.

A dnes?

Schůzky se vlastně nezměnily. Pomodlíme se, něco si přečteme a zpíváme. Hrajeme různé hry a při tom se učíme pomáhat si, odpouštět a také napnout všechny síly. Někdy vyrazíme do přírody: na kaštany, barevné listy nebo sáňkovat. Na jaře bývá „Předtáborovka“. Naposled jsme prožili

krásný víkend na faře v Bratřejově. Výprava na Klášťov, vaření v přírodě, táborák, schovávaná ve večerním lese.

Na táboře jsme letos byli daleko. Téměř na samotě na Šumavě kousek od Prachatic. Našli jsme předválečné vojenské bunkry.

Byli jsme na Boubíně, na dvou hradech, vylezli jsme na tři rozhledny. Naše milé maminky kuchařky nám výborně vařily.

Ale hlavně jsme se setkali s mimozemskými civilizacemi! Postavili jsme kosmickou loď a sestavili startovací moduly z čipových karet, které jsme sbírali celý rok. Začalo odpočítávání. Start!!! Let byl naštěstí kvůli posunu v čase krátký. Při setkání s mimozemšťanem a létajícím talířem mi doslova běhal mráz po zádech.

A proč to vlastně píšu?

Dnes děti tráví hodně času před různými obrazovkami. Hodnoty, kterým se tam učí, nejsou vždy ty pravé.

Milí rodiče malých kluků: Děti potřebují vrstevníky, hry i ztišení. Přiveďte je na zkoušku, jestli se jim bude u nás líbit. Minimální věk je pět let. Víím, že je to starost hlavně pro vás. Musíte je přivést a pak zase vyzvednout. Není to zbytečná oběť. Děti získají něco důležitého pro život.

Milí mladí mužové nebo tatínkové: Zvu vás ke spolupráci. Věnuji se klukům už dlouho a jsem z toho opotřebovaný. Jsem pracovníčně hodně vyčerpán a na vlastní rodinu a mou ženu už moc času nezbyvá. Vracím se každý čtvrtek z dvoudenní služební cesty, doma se jen vytočím a běžím na schůzku. Přijďte mi pomoci a převzít štafetu. Co může být větším dobrodružstvím pro chlapa, než doprovázet kluky na jejich cestě do světa a k Bohu? Pozorovat, jak rostou, jak se učí zápolit, vyhrávat i prohrávat. Nenechte si to ujít.

Budu se Tygříkům věnovat ještě tento, a pokud mi to pracovní vyčerpání dovolí, i příští školní rok. Pak definitivně skončím. n

Petr Staněk, 606 700 461, Čt. 17:00 – 18:30

Slovo rodičům: o Vánocích a různě

Milí rodiče, vedeme vaše děti v turistických oddílech. Někteří teprve krátce, ale někteří třeba i deset let. Chtěli bychom vám říct, že to, jak se nám oddílový život daří, nezáleží jen na vašich dětech nebo nás vedoucích. Záleží i na vás, na tom, jak se o naše akce zajímáte, jak nám pomáháte a podobně.

Občas si připadáme jako dočasná úschovna, kam svá dítka přivedete nebo pošlete a za určitý čas si je vyzvednete. Byli bychom rádi, kdybyste se s námi vedoucími občas zastavili na slovíčko. My bychom třeba zjistili, proč vaše ratolest byla na akci tak zamíklá, a vy byste zase získali jiný pohled na akci než ten, který vám zprostředkovalo vaše dítě. Rádi bychom slyšeli váš názor, vaši reakci a věděli, co se nám daří a co ne.

Rádi bychom s vámi mluvili

Důležitou věcí je *kommunikace*. My vedoucí někdy složitě sháníme věci nebo vymýšlíme postupy, se kterými nemáme absolutně zkušenosti. Až po hodinách komplikovaného vymýšlení zjistíme, že někdo z vás rodičů má tuto věc v malíčku, že pracuje v oboru a že by danou věc dokázal vyřešit za desetinu času. Akcí a aktivit je spousta, lidí a sil je často nedostatek. Je proto důležité společně mluvit, aby obě dvě strany věděly, co ta druhá zrovna potřebuje a dokázaly si společně vypomocet.

Tipy na vánoční dárky

Protože se blíží Vánoce, rádi bychom vám také dali pár tipů na dárky pro vaše děti. Jistě nemáte peněz nazbyt a přemýšlíte, jak s naspořenou částkou co nejlépe naložit tak, aby to vaše děti potěšilo, dárek byl užitečný a abyste z něj měli trochu dobrý pocit i vy.

Když se díváme na vybavení, které s sebou některé děti nosí na akce, výlety nebo tábory, poradíme vám. Kupte jim pořádný *spacák*. Ne ten hadrový v hypermarketu za tři stovky. Dobrý spacák

stojí sice kolem tisíce korun, ale vydrží určitě aspoň 10 let, a když si do něj váš drahoušek zaleze, bude mu stejně teplo jako doma v posteli.

Mnohé děti jezdí na tábor se sandálkami, jejichž pásky se po pár dnech utrhnou. Na túry do lesa obouvají tenisky, ve kterých chodí běžně do školy po dlážděných městských chodnících, a diví se, že jim nohy v kopci neustále podkluzují. Dobrá a *pevná obuv* je také žhavým favoritem na dárek trvalejší hodnoty.

Batoh a teplé oblečení

Jestliže je vám toho ještě pořád málo, dalším naším cenným tipem je *pořádný batoh*. Několikrát jsme byli svědky toho, jak se do batohu určeného na celodenní výlet vešla jen tak tak püllitrová láhev a značně zmačkaná pláštěnka. Se svačinou a větrovkou musel majitel loudit o místo u svých kamarádů nebo u vedoucích.

A že se z pojmu *teplé oblečení* v nemálo případech nakonec vyklube lehká mikina či vesta bez rukávů s argumentem, že je fleecová, to vás po přečtení tohoto odstavce už asi nepřekvapí.

Určitě nechceme, abyste z tohoto článku získali dojem, že bez kvalitního drahého vybavení či funkčního oblečení vaše dítě nemůže jet na akci. Nebo proto, že zrovna vy jste s nikým z vedoucích už 2 měsíce nemluvili, vás považujeme za ty špatné, to určitě ne! Výše uvedenými řádky bychom jen chtěli upozornit na problémy, které aktuálně vnímáme a o kterých vy možná nemáte ani tušení.

Chápeme, že řada z vás nikdy do něčeho podobného jako je turistický oddíl nechočila, že neví, jak se vyznat v pro nás známých a běžně užívaných pojmech víkendovka, OSA, puťák, etapovka nebo celoročka. Právě od toho jsme tady my, nebojte se nás zeptat! n

Hanka Ludvíková, Lad'a Beran
hlavní oddíloví vedoucí

Přehled farních zpráv

Slavnost Všech svatých a Památka zesnulých

V úterý 1. 11. je slavnost Všech svatých a ve středu 2. 11. je Vzpomínka na všechny věrné zemřelé. Mše sv. bude v úterý i ve středu v kostele sv. Vojtěcha v 18 hod. V neděli 6. 11. odpoledne se koná dušičková pobožnost na hřbitově v 15:15 hod. po příjezdu autobusu.

V dušičkovém týdnu od 1. do 8. listopadu je možno získat pro duše v očistci plnomocné odpustky. Tři obvyklé podmínky jsou přijmout v ten den sv. přijímání, být po zpovědi v milosti posvěcující a pomodlit se na úmysl Sv. Otce. K tomu 1. a 2. listopadu patří návštěva kostela s modlitbou Páně a Vyznání víry, nebo 1. - 8. listopadu návštěva hřbitova s modlitbou za zemřelé. n

Anastáz Opasek – Dušiček

Šedivá mlha slaví svůj den,
snad každoročně se vrací tato chvíle,
kdy příroda se rozhodla,
že patří k liturgii dušiček.

To závan smrti z té šedivosti,
ač smrt je světlo
a z mlhy hovoří Bůh světla
ve vzkříšení

Kdo ještě na to vážně myslí,
když nese kvítí
a jde po hřbitově -
tu květiny svítí svými barvami
smutku, ale i radosti.

Aktuálně z porady pastorační rady 3.10.2011

n Shrnutí výsledků práce ze společného setkání ve Fryštáku. Farní rada se zaměří zejména na konkrétní vybrané aktivity: **PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ – PŘÍPRAVA NA OBNOVU BIŘMOVÁNÍ – ŽIVÝ BETLÉM – NOC KOSTELŮ**

n Pastorační rada odsouhlasila nabídku varhanního koncertu duchovní hudby v sobotu 29.10.2011 v 17 hod. a projednala formy zveřejnění.

n Byla projednána nabídka přednášky p. Úlehly „Fyzický a duchovní vliv místa a prostoru na člověka“ a společně zamítnuta. V současné době nejsou žádné další podněty pro společná setkání.

n Byla projednána aktualizace rozpisu provozu suterénu a kluboven pro nový školní rok.

n Byl předběžně stanoven termín setkání lektorů na přelomu listopadu a prosince. Pro vytvoření plánu na dobu adventní byl stanoven termín úvodního setkání organizačního týmu 18. 10. 2011.

n V plánu na letošní Vánoce je uspořádání Živého betlému a je nutno najít zodpovědnou osobu, která bude pověřena organizací Živého betlému. V prvním kroku bude dohodnuta společná schůzka organizačního týmu.

n Byla projednána možnost pravidelného zařazování aktuálních přímluv, na kterých se společně a pravidelně bude zamýšlet a podílet pastorační rada.

n Bylo dohodnuto, že bude varháníkům podáváno sv. přijímání ve mši svaté.

Čemu dát přednost

To je otázka, která se v našich životech vyskytuje poměrně často. Řeší ji jednotlivci, rodiny, firmy, Čemu dát přednost v množství nabídek, nápadů, akcí a aktivit v naší farnosti. Co dělat, aby nebyl život uštváný ani nudný, aby se rozvíjel a přinášel radost nám i lidem kolem. Tak nad tímto se zamýšlela Pastorační rada naší farnosti na mimořádném výjezdním zasedání, které se uskutečnilo v prostorách Domu Ignáce Stuchlého ve Fryštáku v sobotu 24. září 2011.

Na programu byla úvodní mše svatá, modlitby, chvíle odpočinku spojené s procházkami, diskusemi a zábavou, ale zejména mnohahodinová práce, v níž jsme složitě hledali podstatné body života naší farnosti a určovali akce, kterým by farnost měla dát přednost a nejvyšší podporu.

Z diskuzí vyplynulo, že pro život farnosti je důležité, aby všechny aktivity vedly k jednomu cíli, kterým je posílení našeho vztahu k Bohu a k vytváření a upevňování mezilidských vztahů. Takové společenství pak může být vnímavé k potřebám jeho členů i dalších lidí a může být svědectvím o Bohu.

Uvědomili jsme si, jak je dobré, že je v naší farnosti hodně mladých lidí a mladých rodin s dětmi. Jak bohaté máme možnosti duchovního života a širokou nabídku akcí, kterých se může zúčastnit

skutečně každý. Také jsme hovořili o tom, co ohrožuje nebo brání růstu opravdového společenství. Určitě by prospělo, kdyby se podařilo všechny aktivity sladit a směřovat k jednomu společnému cíli, kdybychom se všichni víc zajímali o to, co se ve farnosti děje a učili se víc oceňovat a méně kritizovat. Dobré by také bylo, kdyby se podařilo rozšířit okruh těch, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, schopnosti a dovednosti ve prospěch celého společenství.

Zcela konkrétně jsme se zamýšleli nad aktivitami nového církevního roku, který je druhým rokem přípravy na oslavu 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje, jehož tématem je svátost biřmování. Aktivit ve farnosti je velmi mnoho, proto byly vybrány čtyři, kterým bude věnováno maximální úsilí. Jsou to: příprava na biřmování, příprava na obnovu biřmování, Živý betlém a Noc kostelů. Těmito aktivitami se bude pastorační rada dál zabývat a hledat další spolupracovníky pro jejich realizaci. Toto rozhodnutí pastorační rady naprosto neznamená, že farnost nebude v rámci možností podporovat bohatý vánoční a velikonoční program, že přestane podporovat oba turistické oddíly, že zruší další pravidelné duchovní a společenské akce. n

Pastorační rada farnosti

Nové sochy do kostela

Při hlasování o výběru soch do kostela získala nejvíce hlasů tato čtveřice: Sv. Don Bosco (mládež), sv. Zdislava (rodina), sv. Anežka (národ) a bl. Jan Pavel II. (současnost). Tyto sochy získaly 269 hlasů. Druhá byla čtveřice - Sv. Don Bosco (mládež), sv. Josef (rodina), sv. Anežka (národ) a sv. Matka Tereza. (současnost) - 145 hlasů. Třetí skončila čtveřice - Sv. Don Bosco (mládež), sv. Zdislava (rodina), sv. Václav (národ) a sv. Matka Tereza (současnost) - 80 hlasů. Dalším krokem nyní bude získat návrhy a nabídky na realizaci. n

Křty, svatby a pohřby za poslední období

Křty:

Valerie Cyprichová, Jan Maňásek, Tomáš Horák, Viktorie Večeřová, Nicol Petra Kršková, Alžběta Kučerová, Vít Čambala

Poslední rozloučení:

Josef Skyba, Eva Andělová, Anna Mizerová

Dvě přípravy věnované svátosti biřmování

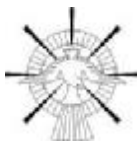
Jak se můžete v tomto čísle dočíst, pas-torační rada dohodla, že se v tomto školním roce větší měrou bude věnovat jednak přípravě na biřmování a také přípravě na obnovu biřmování. Aby se nám tyto dvě věci nepletly, nabízím pár řádků k objasnění.

S dalším liturgickým rokem začne druhý rok přípravy na výročí 1150 let příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Moravu. Duchovním obsahem toho roku bude snaha, aby věřící, kteří již byli biřmováni, mohli projít obnovou této svátosti. Toto úsilí má vyvrcholit o slavnosti Seslání Ducha svatého na konci doby velikonoční.

V každé farnosti má také nejméně jednou za 5 let proběhnout udělení svátosti biřmování, což u nás vychází na rok 2013. Proto se nabízí možnost současně s úsilím o obnovu biřmování začít také s další přípravou těch, kteří ještě biřmování nebyli. Prvním krokem v tomto směru je nyní vytvoření týmu, který bude pracovat nejen na vlastním programu přípravy, ale také na tom, jak vše co nejvíc skloubit s životem

celé farnosti. Jakmile to bude aktuální, budou zveřejněny další informace o zahájení přípravy a přihlašování zájemců. Tato informace je tedy určena všem věřícím od 15 let výš (horní hranice není omezená), kteří dosud nejsou biřmováni, aby už nyní mohli tuto nabídku zvažovat. n

otec Josef Zelinka

Ptáme se kněze

Může mít nevěřící člověk nebo člen jiné církve pohřeb v kostele?

Nevěřící člověk může mít církevní pohřeb v případě, že byl pokřtěný. Tuto možnost ztrácí jen v případě, že veřejně z církve vystoupil. Věřící člověk, který dosud není pokřtěný, může mít pohřeb v kostele v případě, že požádal o křest a byl přijat do katechumenátu. Člen jiné církve může mít katolický pohřeb na základě schválení příslušným biskupem.

Charita Otrokovice oslavuje 20 let

Základním posláním Charity sv. Anežky Otrokovice je milosrdná pomoc potřebným lidem, jejich podpora a doprovázení. Potřebností se rozumí zejména situace nebo stav ohrožení, tísně, krize, nouze, závislosti, nebo jiného oslabení či vyloučení člověka z běžného života a předcházení těmto stavům a situacím.

Vážení čtenáři, Charita sv. Anežky Otrokovice je nestátní nezisková organizace s vlastní právní subjektivitou, která působí v oblasti sociální, zdravotní a humanitární. Pomoc potřebným lidem v nouzi bez rozdílu rasy, vyznání a národní či sociální příslušnosti poskytuje v Otrokovicích a blízkém okolí již 20 let. Mnozí z vás třeba ještě pamatují počátky jejího působení, ať už ja-

ko její pracovníci, dobrovolníci či pozorovatelé. Dnes poskytuje-

me devět sociálních služeb pro různé cílové skupiny a také charitní šatníky v Otrokovicích a Tlumačově a různé sbírky.

Děkujeme všem, kteří jste s námi šli kus cesty. Tomu Nejvyššímu, který nad námi bdí, stejně tak i sv. Anežce máme možnost poděkovat také v kostele při slavnostní mši svaté, která se uskuteční v pátek 11. 11. 2011 v 16:30. Srdečně vás zve-me. n

Mgr. Jiří Vlček, zástupce ředitele
Charita sv. Anežky Otrokovice
www.otrokovice.charita.cz

Zprávy z farnosti

Moravská Letní táborová škola Polana

Akce 20. - 27. srpna byla určena pro všechny vedoucí a instruktory do 19. let. Od nás z farnosti a oddílu jsem pro letošek jel sám.

Dostavit na místo konání jsme se měli okolo 6. hodiny odpolední, takže jsem musel vyjždět už ve 2 hodiny autobusem ze Zlína. Vzhledem k tomu, že autobus nejedí doprostřed zalesněného kopce, musel jsem vysednout v městečku Velké Karlovice, kde jsme se spojili v jednu velkou skupinu přibližně stejně starých lidí, kteří našťástí šli také na LTŠ. Cestou vzhůru nás potkalo pár nepříjemností, jako bylo rozhodování, jestli máme jít na kopec Pálenice anebo lepší cestou, roztrhaná krosna následně svázaná fialovým provázekem a pořad neklesající kopec, který byl hustě zalesněn. Ale my jsme šli stále výš a výš, až jsme došli do tábora.

Během tohoto týdne jsme zjistili spoustu věcí o sobě, ale také o ostatních, že máme

spolu hodně společného, a já osobně jsem se dozvěděl, že jsem pěkně nešika a že se dokážu zranit velice rychle. Ale díky zdravotvědě jsem zachránil situaci a byl jsem názorovou ukázkou ošetření v praxi.

Také jsme zakusili, jaké je to s vysokohorskou turistikou u sousedů na Slovensku u Jánošíkových dier, a že i z vaření jde udělat dobrá hra, zakusili jsme pár seminářů zdravotvědy, jak už v horách, tak i v údolí, a také něco z psychologie. V neposlední řadě jsme zjistili, že stejné problémy nemáme jen my a že se můžeme obrátit na jakýkoliv tomácký oddíl v ČR.

Příští rok by měla být LTŠ v Čechách, kde se chystám nasbírat další zkušenosti, a doufám, že tentokrát od nás nepojeďu sám a že díky velice dobrým zážitkům, doufám, dokážu nalákat i další naše vedoucí a instruktory. n

Karel Ondřích

Ministrantský turnaj ve florbalu

Na den sv. Václava jsme se vydali do Olomouce, kde jsme bojovali v turnaji o pohár otce rektora v našem oblíbeném florbalu. Vše začalo v katedrále sv. Václava, kde jsme spolu s ostatními borci ministrantovali při slavné mši svaté. Velmi nás potěšil otec biskup Josef, který se na nás při odchodu od oltáře otočil se slovy: „Kluci, jsem rád, že jste přijeli!“

Pak už následoval rychlý přesun do kněžského semináře, dobrý oběd a hurá na to! Naše skupina se odehrávala v nedalekém klášteře kapucínů. Nastoupili jsme ve složení Karel Ondřích, Filda Balloš, Martin a Tom Janečkovi, Vojta Rafaja, Peťa Blahuš a Pepa Divoký. Bojovali jsme ze všech sil, ale soupeři byli nad naše síly, a tak jsme jen 1x vyhráli a 3x prohráli. Zato

jako fanoušci jsme byli bezkonkurenčně nejlepší! Začalo to tak, že nám při jednom našem zápase začali fandit naši soupeři, kteří nás předtím porazili. My jsme jim to chtěli vrátit, a tak jsme je začali hned v dalším jejich zápase povzbuzovat. A protože nás to nějak začalo bavit, rozhodli jsme se, že na turnaji zůstaneme, i když ten už pro nás vlastně skončil, a vydrželi jsme až do konce. Naše hlasivky dostaly pořádně zabrat, naši noví kámoši nás hecovali, ať jim dobře fandíme, a my jsme zase hecovali je, ať to vyhrají.

A tak jsme si to nakonec přece jenom užili a už teď se všichni těšíme, že se zase za rok s našimi novými kamarády, a nejen s nimi, znovu setkáme. n

Jan Žalčík

Zájezd chrámového sboru na Drahanskou vrchovinu

Každá dobrá pouť je dobou, kdy vychází-me ze své zabydlenosti a únavy, abychom se občerstvili a otevřeli darům Božím. (Mons. Vojtěch Cikrle, biskup brněnský).

Na jedno z duchovních občerstvení jsme po roce opět vyjeli. Společně i jednotlivě jsme přemýšleli o trase letošního poutního zájezdu. Až do odjezdu byl pro nás plán cesty našimi organizátory mimořádně utajován. 27. srpna - směr Drahanská vrchovina, se zastávkami v obcích: Chudčice, Doubravice nad Svitavou, Rájec – Jestřebí, Adamov (mimo plán), Křtiny a Březina.

Putování jsme zahájili bohoslužbou v **kapli sv. Kříže v Chudčicích**. Do modliteb celé poutě jsme zahrnuli obzvláště mladou generaci našich rodin i národa, předkládali jsme prosby za dar víry, odpuštění vin a požehnání. Při homilii jsme se zamýšleli nad životem sv. Moniky, kterou můžeme vnímat jako vzor zbožnosti a vytrvalosti.

V Doubravicích jsme vyzkoušeli kvalitu své výslovnosti na jazykolamu „Šel pštros s pštroscí a s pštrošácty Pštroší ulicí“ při vstupu do **pštroší farny**. Realita se od toho slovního spojení moc nelišila – skutečně jsme zde viděli běhat spoustu pštrošáčat. Z výkladu jsme se dověděli mnoho zajímavých věcí o pštrosech a navštívili jsme i prodejnu s pštrošími produkty.

V Rájci – Jestřebí nás čekala prohlídka zámku. Zde jsme obdivovali například reprezentativní komnaty či jednu z nejkrásnějších místností – sál předků. Nebo také slavnostní sál, který je ze sálů na zámku největší a nejvyšší. Jako členům sboru nám neunikla skutečnost, že snad právě pronikání sálu do prvního patra způsobuje jeho vynikající akustické vlastnosti. Zhlédli jsme jednu z největších zámeckých knihoven u nás, která skýtá na 60 tisíc svazků v jedenácti jazycích. Obsahuje mj. i původní vydání Velké francouzské encyklopedie.

Mimo plán naší cesty jsme udělali zastávku v **kostele sv. Barbory v Adamově**. Zde jsme pozornost věnovali zvláště prohlídce tzv. Světelského oltáře, jehož historie sahá do počátku 16. století. Jde o vrcholné dílo

pozdní gotiky, které patří mezi národní kulturní památky. Na jeho vzniku se podílelo údajně 6 řezbářů. Oltář je vysoký přes 7 metrů, široký 3 m, a je na něm vyobrazeno 59 postav. Scéna znázorněná na oltáři představuje událost Nanebevzetí Panny Marie.

Hlubokým zážitkem byla pro nás návštěva poutního **chrámu Jména Panny Marie ve Křtinách**, právem nazývaného Perla Moravy. Toto poutní místo je spojeno se jménem slavného barokního architekta J.B. Santiniho. Ve výzdobě chrámu vyniká mariánské téma. Centrem je mohutný volně stojící hlavní oltář, na němž je umístěna milostná socha Panny Marie. Mariánský program výzdoby

se plně rozvíjí na velkých plochách nástropních fresek. Ikonografický program fresek je oslavou Panny Marie jako vtělení Božské moudrosti, jako prostřednice přiblížení k Bohu. Mariánská tematika je dále rozvíjena ve výzdobě menších polí na oratořích motivy, které odkazují na Loretánské litanie.

Poslední naší zastávkou byla kaple **Panny Marie, Matky církve v obci Březina**. Zajímavostí je zde motiv uměleckých vitráží znázorňující ochranný plášť Panny Marie. Ze tří stran obepínají celou kapli a dodávají interiéru slavnostní zlatavé světlo.

Velmi tímto za všechny děkuji panu Dr. Orlitovi, který pro nás celý zájezd připravil a zorganizoval. Přispěl tak k tomu, že jsme se během tohoto zájezdu mohli zastavit, ztišit a načerpat ze zdroje živé vody. Podobně jako přivedl náš jáhen dnes nás, kéž umíme k tomuto zdroji přivádět i my nejen své blízké, ale i ty, kteří jej hledají a potřebují. n

Nad'a Fraisoová

Holandská návštěva opět v Otrokovicích

Jak je to již v Otrokovicích zvykem, ve dnech 12. – 19. srpna se v několika málo domácnostech nehovořilo česky, nýbrž anglicky. Nebylo to kvůli opakování si látky před začínajícím školním rokem, bylo tak díky návštěvníkům z Holandska.

Svůj pobyt zahájili prohlídkou čejkovického Templářského sklepu, kde mohli obdivovat největší dřevěný a stále používaný sud u nás. Poté následovala ochutnávka vín v mutěnickém soukromém sklípku. Nedělní den patřil mši a tradičnímu předávání darů a také odpočinku při laser game. Večer byl věnován cimbálové muzice a učení se polky. Abychom se trochu „zbrchali“, vyrazili jsme v pondělí do lázní v Luhačovicích, kde jsme se osvěžili pramenitou Ottovkou, Vincenkou, Josefkou a ti nejotrlejší i nejslanějším pramenem Dr. Šťastného.

Večer patřil balení kufrů a odpočinku před úterní pětihodinovou cestou do Sloupu v severních Čechách. Ubytování na Tomácké základně Herberk bylo lepší než v *****hotelu. Nebýt tak vzácně krásného počasí, vůbec bychom nevylezli,

ale sluníčko lákalo svými paprsky ven. Proto jsme vyrazili na pěší výlet na Pravčickou bránu, při kterém jsme užili hromadu srandy a někteří experti zvládli zakufrovat neznámo kde. Díky tomu jsme dali jen pozdní večeři a každý užil zbytek večera po svém.

Druhý den jsme se vydali na Skalní hrad ve Sloupu a po prohlídce přišlo vhod nedaleké přírodní koupaliště. Večer se udělal závěrečný táborák, při kterém jsme opekli špekáčky a zavzpomínali na předchozí, společně strávené akce. Ráno jsme naše přátele doprovodili na autobus, jenž je odvezl na Ruzyňské letiště. Zamávali jsme si a po uznání, že to letos stálo za to, jsme se odebrali také domů.

Poděkování za realizaci tohoto projektu patří v prvé řadě občanskému sdružení dětí a mládeže A-TOM, oběma oddílům TOM 1419 a TOM 1412, farnosti Otrokovice, našim rodičům a v neposlední řadě také Marušce Hubáčkové, hlavní vedoucí české skupiny, která se letos o mnohé postarala a zajistila tak kvalitní program pro holandskou návštěvu i pro nás. n

Eva Janíková

Noční výsadek

Začátek této akce byl pro starší účastníky u Malenovického hradu a pro mladší u Zimního stadionu. Bylo vytvořeno asi 6 skupinek a z nádraží v Otrokovicích jsme vyjžděli 30. 9. nějak po 18. hodině.

Cesta byla opravdu nelehká a často jsme hleděli na šifry i na mapu několik dlouhých minut, než jsme si byli opravdu jistí, kam máme jít, ale i tak snad každá skupinka někde zabloudila.

Už u Malenovického hradu Anička tvrdila, že na Provodov nejdem, protože tam nejsou potřeba papuče. Ale opak byl pravdou a do Provodova jsme se sice dostali, ale až v 6 hodin ráno. Spát jenom 4 hodiny většinou opravdu nestačilo, proto po návratu domů, který byl kolem oběda, a po vybalení věcí jsme ještě zalehli do postele. n

Z kroniky Opic

Ze života Tomíků

Začal nám nový oddílový rok a už máme za sebou několik akcí:

20. – 27. 8. Letní táborová škola: Tradiční vzdělávací a zážitková akce, které se tentokrát zúčastnil i jeden z našich vedoucích.

2. - 4. 9. Víkendovka vedoucích: Tradiční „předsezónní soustředění“ vedoucích, tentokrát na faře v Pozlovicích. Na programu bylo plánování akcí i probírání zajímavých témat a taky nějaká ta zábava na odreagování.

30. 9. – 1. 10. Noční výsadek: Noční putování pro všechny. Pomocí různých šifer jsme za svitu hvězd putovali vstříc neznámému cíli. Všechny skupinky doputovaly v pořádku až na místo, z Malenovic až do školy v Provodově.

7. 10. Akce kluků 15 UP a holek Slunečnic: Noční společná akce na zahájení roku. n

Piknik - noční společná akce 15UP a Slunečnic

V pátek 7. 10. 2011 se skupinka odhodlaných dobrodruhů z řad 15UP a Kopretin shledala u suterénu kostela, aby započala nový školní rok pořádnou akcí.

Čekalo tam už pár známých, kteří byli uspořádání v něčem, co z dálky připomínalo kruh, ve skutečnosti to spíš byla šiška. Kousek opodál byl hlouček vedoucích, kteří si na nás už kuli pikle. Po jejich velkém plánování se k nám přidali, společně jsme se přivítali a zasmáli se vtípkům, které sem tam někdo pronesl. Vojta nás uvedl společně se Zbyňou do reality, že z akce, která se původně tvářila jako piknik a hodování, nakonec vyjde akce vražedná, kde budeme všichni oplývat aktivitou a potit řízky z večeře.

Vedoucí v čele se Zbyňou, Dančou a Vojtou si nás náhodně rozhodili do svých aut, nastoupili jsme se zavázanýma očima a jeli jsme alou pryč, bůhví kam... Všichni tvrdili, že k hospodě U Nebíčka. Já jsem však nic takového nezaznamenal, protože moje orientační schopnosti jsou na trochu pochybné úrovni, o tom se už ale přesvědčilo v minulosti pár lidí...

Pak jsme vystoupili, velice jsme se do sebe pozamotali a proběhlo většinou nové rozřazení do aut. Zbyňka s námi uháněl po pastvinách, loukách, lesích a bažinách, prováděl krkolomné výkruty do stran, snažil se kroužit po kruháci, zkrátka nás celkově chtěl pěkně zmást. Sem tam se nás zeptal, jestli tušíme, kde jsme. Áďa s Laďou něco málo tušili, já byl jako obvykle ztracený, věděl jsem jen asi tolik, že už dávno nejsme v Otrokovicích.

Jakmile jsme dojeli na ono tajupné místo, uctivě jsme všichni vystoupili, přes šátky se tvářili zmateně a pak nám po chvíli bylo umožněno otevřít oči (tedy sundat šátky) a co nezjistíme...! Vedoucí nám klidně odjedou svýma super autama a my jsme na holičkách.

Putovali jsme všady možně, až nás to dovedlo do Nové Dědiny a odtud nám bylo

souzeno vést humornou cestu zpět do Otrokovic, přesněji na Štěrковиště, kde nás měla čekat další mapka s místem, kam se máme přesunout. Po cestě jsme se hodně nasměli, padaly vtipy o všem možném, sem tam někdo klopytl, protože cesta byla opravdu nevyzpytatelná.

Jakmile jsme dorazili na Štěrковиště, začala šaňka po další mapce. Dlouho jsme nic nenašli, načež Laďa do placu poznamenal: „Já to jdu zajest!“ A tím začal svůj malý protest v čele se skvělým makovcem. Mapa ovšem byla po chvílce nalezena, kupodivu ji našel náš protestující.

Měli jsme se odebrat kamsi do žlutavských lesů a hájů, či kam. Jelikož jsme po cestě mysleli na to, že náš cíl jsme možná přešli, použil jsem svou exkluzivní pomocnici – Mapu Google. Pomocnice mi skoro nic neukázala, avšak i přesto jsme věděli, že jsme jinde. A tak alou o kus zpět.

Tam na nás čekal hekající Vojta a Zbyňka, který vypadal, jako kdyby do něj šlehli 220 V, protože se lehce strnule válel na zemi. Dostali jsme pokyn najít si skrýš a šla se hrát Číska.

Hra trvala asi 45 minut, srandy při ní byl kopec. Kamča se válela po zemi, velký slimák Feďa se ztratil kamsi do pryč, já se Samkem jsme hráli malou bitvu, kdo dřív uhádne protihráčovo číslo za nepříznivých podmínek. Vyhrál samozřejmě silnější – Samko. Celkově má skupinka vyhrála díky získaným pokladům, i když jsem se s nimi moc nepříčinil. Stydím se, nó, ale aspoň jsem je oslabil! Ha!

Po hře jsme vyrazili zpět domů do Otrokovic, po cestě jsme ještě zahráli bombu. Nebýt toho, že jsem měl bundu s proužky, tak by mě možná ani Vojta nenašel a já se mohl umístit. Nu což, příště...

Dorazili jsme zpět do Otrokovic, kde jsme se u sportovní haly rozešli do svých koutků města. Tímto díky všem účastným a organizátorům za skvělou akci! ▢

Luke Čambala

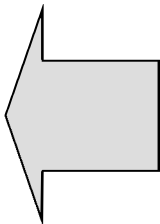
Cyrilometodějská doplňovačka s tajenkou

Jak Konstantin, tak Metoděj byli velmi vzdělaní lidé, kteří si stále učili novým věcem a čelili různým těžkostem. Když na Velké Moravě začali šířit při bohoslužbách staroslověnský jazyk, který společně vytvořili, mnohá kněží, kteří dávali přednost latině, se to nelíbilo. Kníže Rastislav proto chtěl, aby oba bratři slovanskou liturgii před a přeci obhájili. Jednoho podzimního dne se tak v nížecím sídle sešel Konstantin a Metoděj s nepříjemně naladěnými franskými kněžími. Konstantin s jich nejprve zeptal, v jakém jazyce a v jaké době si přejí diskutovat, zda v latině, řečtině nebo hebrejštině. Když se nemohli dohodnout, navrhl jim latinu, protože tuto řeč nejvíce ovládali. A v následující diskusi zcela vrátil jejich argumenty. Připomněl například evangelistu Marka, který uvádí: „Těm, co věří, dostane se mnohá znamení, např. novými jazyky mluvit budou.“ Konstantin chtěl touto větou dokázat, že lidé každého národa mají právo číst Bibli ve svém jazyce.

V tajence je skryt citát z Matoušova evangelia (Mt 28,19).

Mluví se při mši svaté cizím jazykem?

V dnešní době považujeme za samozřejmost, že při mších svatých slyšíme češtinu. Dokážete si představit, že byste chodili do kostela a tam se mluvilo jen řečí, které byste ani trochu nerozuměli? Vůbec byste pak nevěděli, o čem se čte, mluví a zpívá. Naštěstí díky Cyrilu a Metodějovi tomu tak dnes není. Přesto však se někdy zdá, jako by se při mši mluvilo cizím jazykem, protože si z ní nic nepamätujeme...

Tak schválně: Vzpomeneš si třeba, o čem bylo dnešní Evangelium?

Kvíz pro děti

Cyrl a Metoděj se zasloužili o to, že můžeme slavít bohoslužby v jazyce, kterému rozumíme. V jakých jazycích je zde zapsán název modlitby Otčenáš?

Správné řešení:

1D, 2H, 3A, 4J, 5H, 6I, 7C, 8B, 9E, 10F

1. Our Father
2. Vater unser
3. Isá meidän
4. Pater noster
5. Onze Vader
6. Padre nostro
7. Mi Atyánk
8. Ojczce nasz
9. Notre Père
10. Oče naš

A. Finsky
B. Polsky
C. Maďarsky
D. Anglicky
E. Francouzsky
F. Chorvatsky
G. Německy
H. Holandsky
I. Italsky
J. Latinsky

Ashwin postoupil dál

Od roku 2003 naše farnost podporuje v rámci programu Adopce na dálku chlapce jménem Ashwin Pinto. Tehdy nastoupil do 2. třídy. S radostí vám mohu oznámit, že Ashwin letos úspěšně ukončil základní vzdělání a pokračuje v dalším studiu na vyšším stupni. Jen menší část dětí zapojených do programu dosáhne na vyšší stupeň vzdělávání, proto může být radost z postupu námi podporovaného dítěte dvojnásobná. Protože náklady na studium jsou na vyšším stupni vzdělávání dražší, je třeba pro daného studenta zajistit roční školné v minimální výši 6000,- Kč. Doposud činilo školné 4900,- Kč, ale vzhledem ke štědrosti celé naší farnosti nebude problém zaplatit ani vyšší částku. Předpokládaná délka studia je 5 let. Moc děkuji jménem Ashwina za vaši podporu a prosím, vzpomeňte na něj i ve svých modlitbách. n

Marta Rafajová

Vtipy pro každý den

n V náboženství se zkouší svátosti: „Jaká jsou viditelná znamení eucharistie?“ „Chléb a víno,“ odpoví zkoušený. A jaká jsou viditelná znamení křtu?“ Zkoušený má mladší sourozence, a tak odpovídá podle zkušenosti: „Káva a koláče.“

n K nebeské bráně přichází dvě dušičky - farář a řidič. Sv. Petr vezme nejprve řidiče a farář poručí, ať počká. Ten se rozčílí, jak je to možné, že nějaký řidič má před ním přednost... A sv. Petr na to: „Co bys nechtěl? Když ty jsi na Zemi v kostele kázal, všichni spali. Ale když tenhle řídil autobus, všichni se modlili!“

n Matka uspává malého Davidka. Přezpívala už třetí ukolébavku a synek pořád nespí. Vtom se Davidek otočí a ptá se: „Mami, můžu už spát, nebo budeš ještě zpívat?“

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů. Redakční rada: P. Mgr. Josef Zelinka, Pavel Ludvík, Pavel Rafaja. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 577 922 337. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnost.otrokovice.cz>
Uzávěrka dalšího čísla: 27.11.2011. Vydání dalšího čísla: 11.12.2011.

Misijní neděle v naší farnosti

V neděli 23. října proběhla v naší farnosti Misijní neděle. U farního kostela i u kaple v Kvítovicích se po mších svatých prodávalo zboží, které pro tuto příležitost vyrobili děti i dospělí. Organizátoři děkují všem, kteří přiložili ruku k dílu.

Vtipy z misí

„Misionář, běloch, byl hostem v černošském shromáždění. Když vstupoval na kazatelnu, přivítali ho černoši brucením a podupáváním. Přítomný černošský kazatel je uklidňoval slovy: „Klid, přátelé. Tento bratr, který k vám dnes promluví, má sice bílou pleť, ale jeho srdce je stejně černé jako to vaše!“

„Jsou zde blechy a švábi?“ ptá se nová misijní pracovnice, která přijela ze Švýcarska. Domorodý zaměstnanec odpověděl: „Zde na stanici ne, ale pokud jste na ně zvyklá, můžeme je obstarat.“

„Lékařka působící v africké zemi vyšetřuje starého muže a neví, co mu je. Potřásá hlavou: „Možná, že to bude tím alkoholem.“ „Dobře,“ odpoví stařec, „tak já přijdu, až budete střízlivá.“

„Misionář byl na dovolené doma a snažil se získat podporu pro misie tak, že při kázání líčil duchovní temnotu, ve které tam lidé žijí. Rozhorlil se a volal: „Tam je taková bída, že se tam rodí děti, které neumějí ani číst, ani psát...“